

KATRAN KARASI BİR GECE : 15 TEMMUZ

Sağıyor zırha bürünmüş de namert eller,
Yıldırım yaylımı tufanlar, alevden seller.
Veriyor yangını, durmuş da açık sinelere,
Sürü halinde gezerken sayısız tayyere

Milletin uçaklarının ve tanklarının milletin üzerine sürüldüğü bir gece. Bütün renklerin katran karasına dönüştüğü bir gece. 15 Temmuz gecesi... Bir geceden daha ötesi. Zifiri karanlıklar yüzünden gözün gözü görmediği bir gece.

Saşkınlığın ve tarifsiz bir üzüntünün daha da kararttığı; Alparslan'ın, Fatih'in ve Mustafa Kemal'in yiğit evlatlarının sokaklara döküldüğü bir gece. "Ya devlet basa, ya kuzgun leşe" karanlılığıyla serden de, candan da geçilen bir gece. Her karışı kanla sulanmış bu aziz vatanın hiç kimseye teslim edilemeyeceğinin gösterildiği bir gece. Teknolojik üstünlüğün değil, iman dolu yüreklerin her zaman üstün geleceğinin gösterildiği bir gece.

Peki bu katran karası gece nedir?
Hangi duyguları barındırır? Ne ifade eder bizlere? Sadece ölümü mü?
Hayır

Tankları ve topları olmasa da bu milletin göğsündeki sarsılmaz imanı ifade eder.

"Bir hilal uğruna Ya Rab ne güneşler batıyor" sözünün yüreklerde nakış nakış işlendiğini ifade eder.

Özgürlüğü ifade eder. Zalimle savaşı kutlu yürekleri, bağı yanan anaların feryatlarını barındırır. Yeni yeşeren tomurcuklara kutlu günleri, savaşı, gururu anlatır. Anlattığı gurur öyle yücedir ki birçok yiğidi barındırır. Nene Hatun gibi kutlu analar atılır sokaklara. Özgürlük için

evladının acısını bağına basar. Yeni yezeren tomurcuklarının özgürlüğünü evladının kanıyla sulandı. Mehmetçikler atıldı sokaklara, omuzlarında tonlarca sorumlulukla. Çocuklar şehitlerinin mezarında göz yaşları döker, o yaşlarla şehitlere nehir olurlardı. Belki çoğunu tanımazlardı ama emanet edilen vatani helal sayarlardı.

Koca çınarlar dikilindi tonlarca metelin içine sığınan zalimlerin önüne. Dallarını açar, güreşir geçit vermezlerdi. Dallarına beyaz güvercinler konardı çınarların. Işık olur, ses olur, güç olurlardı. Aman vermezlerdi o ellere. O eller ki bütün zalimliklerin kaynağıydı.

O eller ki Mustafa'nın infazını yazarlardı.

O eller ki Menderes'in ilmeğini çekenlerdi.

O eller ki nice genç kızın umutlarını yakarlardı.

O eller ki Ömer Halisdemir'in vücudunu mermi ile doldurarlardı.

O eller ki onun şehadetiyle kendi ateşlerine tonlarca odun ekleyenlerdi.

Öyle bir şehadetti ki o yürekleri sızlattı. Vücuduna isabet eden her bir mermi iman dolu göğüze rastladığında söndü. Söndüğü yerden nurlar yükseldi. O yükselen nurlar örnek oldu, önder oldu, yılmaz oldu. O nurlara güvercinler eşlik etti. Emanetini göklere güvenle taşıdı. O nurla güvercinler daha da parladı; güçlendi, sayıları çoğaldı. Sokakları aydınlattı o güvercinler. Işıklarıyla zalimi kör ettiler.

O koca çınarları suladı vatan için akıtılan her damla kan.

Çınarların gözü yaşlıyla lakin gurur doluydu yürekleri. Şehitleri yüreklerini sızlattıyordu lakin geride emanetleri vardı. Hayatları, yaşadıkları, yaşayamadıkları... Tüm bunlar için daha da sağlamdı çınarlar. Ne mermi yıkabilirdi onları ne de yüzlerce tonluk tanklar.

Yıkamadı da...

Her biri vatanını yuvası bildi. Kardaşının kanıyla ıslanan toprağa emin adımlarla bastı. Geçil yoktu zalime. Bu yolda ölmek var ama dönmek yoktu. Ağzlarında şehadetle iletledi her biri. Yılmadı, yıldırıldı; korkmadı korkuttu. Gururla, kanla, tonlarca kayıpla kazandı bu toprağı. Güvercinler tomurcuklara kutlu safere anlattı. Yer gök kana boyandı. Gökçe kızillikla kazanıldı bu vatan. Ne unutmak mümkün ne de gururlanmamak.

Ey "Bu ezanlar ki şehadetleri dinin temeli"
diyen bir milletin kahraman evlatları...

O gece okunan ezanlarla ve verilen selatlarla, Allah Allah nidalarıyla, İstanbul'u fetheden Fatih misali göz kırpmadan ölüme koşanlar...

Ey o al gecenin alını ok şehitleri.. Sen ki peygambere komşu olmuş mübarek insansın. Sen bu vatan için canını hiçe sayarak sokağa çıktığında yalnız değildir. Hep bir ağızdan "Egemenlik milletindir!" nidaları semalara yükselirken şehitlik mertebesine ulaştın. Bayrağı-mıza al kanı ak kanatları bulan şehitlerim, tasalanmayın. Bu vatan üzerine her saniye sizlerden doğmaktadır. Sen gönlünü ferah tut şehidim; bu topraklar bizlere emanettir, bizlere helaldir!

"Bizim vatan sevgimizi kulağımıza okunan ezan sesi ile başladı, arkamızdan okunan selo ile biter."

Ruhunuz şâd olsun...